

Moet nie vergeet, om te lag nie...

Een lesje Zuid-Afrikaans, woorden die Tom van Dijck meenam na zijn buitenlandstage. Die eindigde abrupt door het coronavirus. “Een moeilijke beslissing, maar de scholen gingen dicht dus mijn stage hield ook op.”

Tom, student Sportkunde aan de HAN in Nijmegen, woonde en werkte voor zijn minor in Grabouw, een kleine stad vlakbij Kaapstad in Zuid-Afrika. Hij gaf er met studenten van verschillende opleidingen les op een lagere school en naschoolse opvang. “Sportlessen, in mijn geval, een anti-pestprogramma en voorlichting over hygiëne, zoals handen wassen en voorkomen van hiv.”

Moeilijke beslissing

Tot begin maart de eerste besmetting met het coronavirus bekend werd, was het genieten voor Tom. Met zijn medestudenten en met de kinderen. “Toen kwam het moment dat de Zuid-Afrikaanse overheid de noodtoestand uitriep en Buitenlandse Zaken adviseerde naar huis te gaan als je verblijf niet noodzakelijk was. Toch was het een moeilijke beslissing, maar die hebben we als groep genomen. Ik kon een vlucht naar huis regelen. Op 22 maart was ik weer in Gemert.”

Studievertraging

Het noodgedwongen afbreken van de stage voor zijn minor betekent, los van behoorlijk wat kosten, ook een jaar studievertraging. Tom: “De opdrachten die ik thuis nog kon doen, zijn klaar. Begin volgend jaar wil ik mijn minor in Zuid-Afrika afmaken. Tot die tijd ga ik dan maar werken, zodra het kan.” Tot slot: “In mijn gedachten ben ik nog steeds bij de mensen in Grabouw. Ik hoop dat ze gezond en veilig blijven, want dat is echt veel minder een vanzelfsprekendheid dan hier in Nederland.”